

SYKLUBBAFTEN

Antagelig er det nokså mørkt ute. Kanskje er det sent på sommeren, eller kanskje er det vinter. Tidlig høst muligens. April, kan hende. Trolig regner det litt. Tungt, varmt sommerregn. Eller er det lett våyr i luften? Myke og store snøfnugg, kanskje? Hvis det blåser, blåser det bare litt. For det er ganske stille. Ganske stille og nokså mørkt.

Vi ser et gråhvitt, nymalt rekkehus, eller et rødt ferdighus med balkong og karnapper. En gul villa. Eller en romslig funkisleilighet med store vindusflater. Noen biler kjører det nok forbi det hvite rekkehuset, det røde eller gule huset, eller den romslige leiligheten. Men det er ikke mange biler ute denne kvelden. Og de kjører sakte forbi, kanskje spiller frontlyktene seg i en sølepytt. Kanskje sklir bilene litt på nysnøen, eller på de gule lønnebladene som ligger på den sorte, kjølige asfalten. I ett av disse husene, i det gråhvite rekkehuset, i det røde ferdighuset, i den gule villaen eller i funkisleiligheten, sitter det fire kvinner rundt et bord og spiser. Inne er det lyst og varmt. Det er glade, høye stemmer. Det er latter og lav musikk. Lukten av ingefær og hvitløk eller kanskje av chili, frisk rosmarin og tørr sherry blander seg med duftene av fire parfymer. Kvinnene er varme og røde i ansiktet. Munnene åpner og lukker seg. Kvinnene spiser, de løfter vinglassene opp mot munnene og drikker. Og de snakker. Hvis vi går nærmere, hører vi hva kvinnene sier:

- Deilig mat! Nydelig med den litt syrlige ettersmaken, er det sitron?

- Har dere hørt hva svigerinnen til naboen min har gjort, da?

- Nei, fortell! Så fin jakke du har forresten.

- Hvem er det som er svigerinnen til naboen din? Er det hun tjukke?

- Kan det være koriander?

- Takk, jeg kjøpte den på salg her om dagen. Nei, nei, ikke hun tjukke. Svigerinnen til naboen min er hun med det røde, lange håret og de lekre klærne. Hun som jobber i det derre reklamebyrået, vet dere.

- Ja, da vet jeg hvem det er.

- Jeg òg. Hva har hun gjort?

- Korianderfrø? Er det det du har brukt?

- Hun har gått fra mann og barn.

- Har hun? Tanken virker jo unektelig fristende noen ganger.

- Det er vel ikke salvie?

- Jo, jo, men med en bulgarsk dansebandmusiker!!

- Næ?! Var han det? Sånn med bryl i håret og grønn smoking?

- Himmelblå, tror jeg. Med paljetter. De rømte natt til fredag med danskebåten. Nei, det er ikke salvie heller. Det er faktisk tørkede limeblader.

- Limeblader, ja. Det var det jeg trodde hele tiden.

- Hva gav du for den?

- 800. Den var på salg, som sagt.

- Ungarer sa du?

På den ene siden av spisebordet sitter det to mørkhårede kvinner. De to mørke hodene beveger seg. De lener seg mot hverandre, snur ansiktene og smiler til hverandre. Bordet er fylt med tallerkener, bestikk og vinflasker, en mugge med